

Huismuis eet van de vloer

Huismuizen zijn enorm vindingrijk in hun zoektocht naar lekkere hapjes. Ze zijn daarnaast ook kieskeurig en laten zich niet makkelijk vangen. Soms drijven ze bewoners tot allerlei wanhoopsacties. Je verplaatsen in de (volstrekt logische) gedachtenwereld van de muis wil nog weleens helpen.

SPOREN BIJ DE SALONTAFEL

Elke morgen als ze de woonkamer binnenkwam, groeide de ergernis. Onder en naast de salontafel trof Hilda van der H. uitwerpselen aan. Altijd op dezelfde plek, en wat ze ook deed, de volgende dag lagen ze er wederom. Ten einde raad belde ze de gemeente.

De gemeente stelde een onderzoek in en nam de uitwerpselen mee voor determinatie. Het bleken de keutels van een huismuis te zijn. Er werd een oplossing bedacht in de vorm van klapvallen. Omdat Hilda overdag kleine kinderen over de vloer had, werd besloten om de klapvallen pas te plaatsen wanneer deze op bed lagen. Langs de wanden van het woonvertrek verschenen vervolgens avond aan avond de vallen.

Maar welk lokaas ook gebruikt werd, en hoeveel klapvallen er ook geplaatst werden, de bewoner ving bot. Een ongediertebestrijdingsbedrijf werd erbij gehaald met de vraag of deze nog andere manieren wist om huismuizen te vangen. Er werd voorgesteld om inloopvallen te plaatsen. Ook hierin werden avond aan avond de lekkerste hapjes gelegd, maar een huismuis werd niet gevangen.

MOUSE BY NIGHT

De vraag rees of het wel om een huismuis ging. Het bewijs werd geleverd met een videorecorder die 's nachts om de paar minuten een opname maakte.

En inderdaad, er werd een huismuis gesignaleerd. Wat opviel, was dat de muis in de hoogpolige vloerbedekking voor de tv tussen de polen klaarblijkelijk gericht op zoek was naar iets.

Op advies van het ongediertebestrijdingsbedrijf werd een stukje van die vloerbedekking in een inloopval gedaan. De val werd vervolgens neergezet op de plaats waar de huismuis zich 's nachts ophield. Het wonder gebeurde. Tot grote opluchting van Hilda en haar huisgenoten werd de muis gevangen en afgevoerd.

SNOEP EN SNACKS

Het stukje vloerbedekking werd opgestuurd naar Kennis- & Adviescentrum Dierplagen (KAD) Wageningen voor nader onderzoek. Na al die moeite wilde men achterhalen wat die vloerbedekking zó aantrekkelijk maakte, dat al de andere lekkernijen die werden aangeboden, volledig gemeden werden. Onderzoek van het stukje hoogpolige vloerbedekking wees uit dat zich tussen de polen resten van chips en ander snoepgoed bevonden. De restanten zaten diep verstopt tussen de polen, tot op de ondergrond van het tapijt, waar ze zich moeilijk met een stofzuiger laten verwijderen. Navraag leerde dat de kleine kinderen vaak op dat stuk vloerbedekking tv zaten te kijken. Slimme muis! ■

